

[Sevelsted.]

om at faa Lov til at køre med ham hjem. Hun var syg og var cyklet ind til Byen for at søge Lægehjælp, men hun kunde nu ikke holde ud at cykle til sit Hjem og havde daarligt Raad til at betale en Bil. Chaufføren, der meget gerne vilde have gjort hende denne Tjeneste, maatte svare, at han absolut ikke turde tage hende med; han havde lige betalt en Bøde paa 25 Kr., og han risikerede jo, hvis han nu kørte med Passager igen, at Bøden vilde blive sat op til mindst 50 Kr.

Paa en saa uheldig og urimelig Maade fortolker Politiet nemlig denne Lov. En Lastbilchauffør har ikke en Gang Lov til at køre sin Nabo, en syg og fattig Kone, hjem, naar han kører lige forbi Hjemmet. Det forekommer mig, at det vilde være meget heldigt, om Justitsministeren vilde gøre Politiet opmærksom paa, at paa en saa urimelig Maade behøver Loven dog ikke at fortolkes. Det er jo dog urimeligt, at en Lastbilchauffør ikke maa tage sin Hustru med ind til Byen eller tage en fattig Kone med op at køre, og at en Mand, der har lejet en Bil til at fragte Varer for sig, ikke maa tage hen paa Leveringsstedet med Bilen.

Til den højtærede Finansminister har jeg et Par Bemærkninger at gøre. For et Par Aar siden gik man bort fra den gamle Fremgangsmaade ved Optrækningen af Amtstueskatten. Denne Fremgangsmaade havde været brugt i mange Aar og bestod i, at Sognefogeden lod bekendtgøre i Bladene, at han den og den Dag modtog Amtstueskatter hos den og den Mand i Sognet. Ved den nye Optrækningsmaade lader man Skatten opkræve ved en Postanvisningsblanket. Det blev fra flere Sider betragtet som et Fremskridt og var det vel ogsaa.

Det mest uheldige ved den gamle Fremgangsmaade var vel nok, at man saa godt som aldrig havde Lejlighed til at konstatere, hvorledes det Beløb, man betalte i Skat, var fordelt, hvor meget der f. Eks. gik til Staten, og hvor meget der var Amtstuebidrag. Ganske vist havde hver Landbruger en Skattekort, men kunde sjældent faa den at se, idet den som Regel laa paa Amtstuen eller hos Sognefogeden. Paa de Optrækningsblanketter, der nu udsendes gennem Postvæsenet, kan man derimod se, hvordan det Beløb, man skal udrede i Skat, fordeles, hvor meget af Beløbet der er Statskat, og hvor meget der gaar til Amtet. Det, der her er sket, er et Fremskridt, som mange Vælgere er overordentlig glade og tilfredse med.

Derimod forekommer det mig, at de

nye Skatteblanketter paa eet Punkt er affattet meget uheldigt. Paa den Skatteblanket, som bliver tilsendt for April Termin, staar der blandt andet, at hvis Skatten ikke er indbetalt til Amtstuen inden Udgangen af Juni Maaned, tillægges der Renter af Beløbet. Renten udgør for Juli Maaned 4 Ø. for hver fuld Tokrone af Beløbet, idet Beløbet rundes opefter til det nærmeste med 2 Kr. delelige Tal, i August Maaned 5 Ø. i Rente af hver fuld Tokrone, man skal udrede i Skat, i September 6 Ø. og saa fremdeles.

Det forekommer mig nu, at naar der staar paa Skatteblanketten, at hvis man ikke har betalt sin Skat inden Udgangen af Juni Maaned, er Renten i Juli, August og September henholdsvis 4, 5 og 6 Ø. af hver fuld Tokrone, der skal udredes i Skat, vil Skatteyderne være nogenlunde berettigede til at mene, at naar de udreder disse Rentebeløb, maa de ogsaa kunne faa Hensyn med deres Skat, i det mindste til Udgangen af September Maaned. Men det er slet ikke Tilfældet. Al Amtstueskat for April Termin, som ikke er betalt senest inden Udgangen af August Maaned, overgaar straks til Sognefogeden til Udpantning for de mindre Beløbs Vedkommende og for de større til Dommerkontoret — saadan er Forholdene i Viborg Amt.

Men naar man nu risikerer, at hvis man ikke har sin Skat betalt inden Udgangen af August Maaned, bliver man pantet for den, hvorfor i Alverden opfører man saa ikke dette paa disse Skatteblanketter i Stedet for at gøre opmærksom paa, hvor stort Rentebeløbet er i September Maaned? Saa vidste Skatteyderne, hvad de havde at rette sig efter.

I disse for Landbruget saa overordentlig vanskelige Tider er det, man spørger om, jo, hvornaar den sidste Termin er med Hensyn til Indbetaling af Amtstueskatter, hvor lang Tid der kan gaa, inden man risikerer at blive pantet for sin Skat; for det vil dog de fleste undgaa, dersom de i nogen Maade er i Stand til at udrede den, idet det altid er forbundet med betydelige Omkostninger. Man maa dog kunne forlange af Amtstuerne, at de Skatteblanketter, de udsender, er affattet paa en saadan Maade, at de ikke vildleder Befolkningen og paafører den unødige Udgifter.

Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at han drager Omsorg for, at der bliver paaført disse Skatteblanketter, at al Skat, som ikke er betalt til en bestemt Dato, straks overgaar til Udpantning; saa ved Be-